

Skulle jag ej hafva rätt tolkat meranämnda §, får jag i billighetens namn yrka,

att Riksdagen i allt fall för sin del beslutar sådan förändring af paragrafen, som här ofvan omförmäles.

Stockholm den 28 januari 1887.

Oskar Erickson.

Uti motionen instämma:

A. Magnusson

Gustaf Andersson

C. J. Petersson.

N:o 163.

Af herr E. Hammarlund, om nedsättning i tullen å té.

Flere motionärer hafva vid innevarande års riksdag påyrkat nedsättningar i tullen å kaffe och socker. Såvidt jag hittills förnummit, har dock ingen af dem ifrågasatt en lika berättigad minskning i tullen å té.

Da téet är en vara, som i högre grad än kaffet är förtjent att göras tillgänglig för äfven den fattigare befolkningen, enär — enligt framstående läkares utsago — förtärandet af té, om ock i ymnigt mått, ej medför den fara för människans helse, som är en oundviklig följd af öfverdrift i kaffedrickningen;

då téet vida mer än kaffet är egnadt att uttränga spritdrycker och sålunda främja nykterheten, och

då slutligen statsverkets inkomster mycket väl tillåta en nedsättning i den nuvarande, trots en för några år sedan verkställd minskning, ganska höga tullen å té, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att tullen å té må nedsättas från 80 öre till 40 öre pr kilogram.

Stockholm den 28 januari 1887.

Emil Hammarlund.

N:o 164.

Af herr E. Hammarlund, om upphäfvande af tullen å friska frukter, bär och grönsaker.

På grund af 1885 års Riksdags beslut infördes i tulltaxan följande bestämmelse:

Fruktar och bär samt grönsaker, ej specificerade:

124 Friska 1 kilogram 10 öre.

Nämnda artiklar hade förut fått införas tullfritt.

Då friska frukter, bär och grönsaker långt ifrån att vara lyxartiklar tvärt om måste anses oundgängliga för hvarje hushåll;

då i följd af våra klimatiska förhållanden landet endast undantagsvis kan producera tillräckligt med frukter och grönsaker för in-